

лемахе, мысли-тъ които тръба да обладаватъ сър-
це-то на Одисеова-тъ сын?

266 — 6º Вместо единъ глаголъ който ся подра-
зумѣва; като: слѣнде-то грѣй денемѣ, а мъсица-тъ,
нощемѣ.

За точка-тъ съ запятая (:)

Тя ся поставя:

267 — 1º Да отдѣли равни-тѣ предложениа въ е-
дно израженіе, предложение който могатъ да си
зематъ като едно особенно израженіе като:
бладзѣ на тая душа кояго като вѣдѣца въ добри-
тѣ дѣла Божій, го почита, го люби отъ сърце; здѣсто
иска да не престъпши ивицо отъ най малки-тѣ чу за-
поведи; която, колко и да е вазвысоченца ся разглежда
въ една и й долна покорность.

268 — 2º Да отдѣли въ едно израженіе двѣ гла-
вни и допълненни части, отъ които последната-тъ може
да пріемши единъ отъ съюзи тѣ: но, а, ако, на противъ
за да, и прч; като: Слабоумны-тѣ ся нервняватъ отъ
най малки-тѣ иѣща: остроумны-тѣ ги разглеждатъ хла-
днокрдно. Можемъ да кажемъ: но остроумни-тѣ, или ::
на противъ остроумни-тѣ.

За двоеточие-то (:)

То ся поставя:

269 — 1º Послѣ едно предложение което обоз-
родва едно реченіе; като: Иesusъ каза: Оставете да дойдѣ-
дѣть при меня малки-тѣ дѣца.

270 — 2º Послѣ едно общо предложение за подчи-
рено отъ подробности този човѣкъ има много иѣща: